

Sygn. akt II Cz 254/14

POSTANOWIENIE

Dnia 19 marca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział II Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Mariola Wojtkiewicz (spr.)

Sędziowie: SO Zbigniew Ciechanowicz

SO Sławomir Krajewski

po rozpoznaniu w dniu 19 marca 2014 roku w Szczecinie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy ze skargi dłużnika A. R.

na czynność Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym (...)T. Z. w postaci wszczęcia postępowania egzekucyjnego i zajęcia ruchomości w sprawie o sygn. akt Km 1367/12

z udziałem wierzyciela Z. G.

na skutek zażalenia dłużnika na postanowienie Sądu Rejonowego Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie z dnia 22 listopada 2013 r. w sprawie o sygn. akt IX Co 7630/13

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSO Sławomir Krajewski SSO Mariola Wojtkiewicz SSO Zbigniew Ciechanowicz

Sygn. akt II Cz 254/14

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 30 października 2013 r. Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie Wydział VI Egzekucyjny, oddalił wniosek dłużnika o zawieszenie postępowania egzekucyjnego.

W uzasadnieniu Sąd I instancji podniósł, iż w jego ocenie wniosek nie zasługiwał na uwzględnienie.

Sąd Rejonowy zwrócił uwagę, iż do bezwzględnych warunków zawieszenia postępowania na podstawie przepisu 821 k.p.c., należy wniesienie skargi na czynność komornika albo zażalenie na postanowienie sądu. Sąd dodał, iż zawieszenie postępowania zależy od uznania sądu, który rozpoznając wniosek bierze pod uwagę prawdopodobieństwo zasadności skargi albo zażalenia oraz ewentualną szkodę.

Według Sądu I instancji w niniejszej sprawie nie zachodzą podstawy do zawieszenia postępowania egzekucyjnego. Sąd wskazał, iż skarżący nie wskazał we wniosku okoliczności uzasadniających jego żądanie. W ocenie Sądu Rejonowego, przesłanką uwzględnienia wniosku o zawieszenie postępowania egzekucyjnego w całości lub w części na wniosek jest wykazanie prawdopodobieństwa powstania szkody dla wnioskodawcy, gdyż celem tego unormowania jest zabezpieczenie skarżącego przed poniesieniem ewentualnej szkody. Dłużnik zaś w żaden sposób nie uprawdopodobnił

powstania szkody na skutek prowadzenia postępowania egzekucyjnego. Ponadto Sąd I instancji nadmienił, iż w sprawie nie wystąpiły żadne przesłanki uzasadniające zawieszenie postępowania wymienione w art. 820 k.p.c.

Na powyższe postanowienie dłużnik złożył zażalenie, w którym zaskarżył postanowienie w całości i wniósł o jego uchylenie oraz uchylenie czynności zaskarżonych w skardze.

W uzasadnieniu skarżący podniósł, iż w dniu 14 listopada 2013 r., Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym (...)w(...)dokonał zajęcia ruchomości jak w protokole zajęcia, na zaspokojenie wierzytelności przypadającej wierzycielowi, które od 2010 r. stanowią własność L. R.zamieszkałej w H.. W związku z powyższym skarżący uznał, iż wszczęcie i dalsze prowadzenie egzekucji jest bezzasadne a czynności Komornika w postaci wszczęcia egzekucji i zajęcia ruchomości powinny zostać uchylone.

Jednocześnie skarżący wniósł o zawieszenie postępowania egzekucyjnego do czasu rozpoznania skargi podnosząc, iż dalsze prowadzenie postępowania egzekucyjnego narazi jego oraz osoby trzecie na niepowetowaną szkodę.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie dłużnika nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z przepisem art. 767² § 2 k.p.c., wniesienie skargi na czynności komornika nie wstrzymuje postępowania egzekucyjnego ani wykonania zaskarżonej czynności, chyba że sąd zawiesi postępowanie lub wstrzyma dokonanie czynności.

Z kolei przepis art. 821 § 1 k.p.c., stanowi, iż sąd może na wniosek zawiesić w całości lub części postępowanie egzekucyjne, jeżeli złożono skargę na czynności komornika lub zażalenie na postanowienie sądu. Zawieszenie postępowania sąd może uzależnić od złożenia przez dłużnika zabezpieczenia.

Sąd Odwoławczy zauważa, iż w doktrynie i orzecznictwie ugruntowany jest pogląd, iż sam fakt złożenia skargi na czynności komornika albo zażalenia na postanowienie sądu nie usprawiedliwia wystarczająco uwzględnienia wniosku o zawieszenie postępowania. Jeżeli jednak skarżący powołuje się na zarzuty, które nie wydają się oczywiście niezasadne, sąd powinien rozważyć możliwość przychylenia się do żądania zawieszenia postępowania. Przyjmuje się również powszechnie, iż zawieszenie postępowania może być uzasadnione szkodą, jaka na skutek prowadzenia dalszego postępowania może wyniknąć dla dłużnika. Konieczne jest jednak aby wnioskodawca wykazał prawdopodobieństwo powstania takiej szkody, gdyż sama obawa powstania szkody po stronie dłużnika nie stanowi wyłącznej przesłanki zawieszenia postępowania, a sąd powinien rozstrzygać w przedmiocie wniosku, biorąc pod uwagę całokształt okoliczności, po uprzednim wysłuchaniu stron. W literaturze podkreśla się także, że sąd powinien mieć wzgląd na interesy obu stron oraz stopień prawdopodobieństwa zasadności skargi.

Jak wynika z akt sprawy, skarżący zarówno w skardze jak i w zażaleniu ograniczył się do argumentów polegających na tym, że zajęte przez Komornika ruchomości nie stanowią własności dłużnika lecz osoby trzeciej. Okoliczność taka, nawet gdyby okazała się prawdziwa nie ma znaczenia. Jeżeli bowiem zajęte zostały przedmioty nienależące do dłużnika, osobie trzeciej zgodnie z przepisem art. 841 § 1 k.p.c., przysługuje powództwo o zwolnienie zajętego przedmiotu od egzekucji, jeżeli skierowanie do niego egzekucji narusza jej prawa. Co istotne postępowanie ze skargi zostało prawomocnie zakończone, Sąd oddalił skargę dłużnika. Nie ma potrzeby zatem zabezpieczać tego postępowania poprzez zawieszenie postępowania egzekucyjnego.

Mając powyższe rozważania na uwadze, Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c., w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji.

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)